

KHAZANAT UL ILM,

or

THE TREASURY OF SCIENCE,

Volume

A COURSE OF INSTRUCTION IN THE VARIOUS BRANCHES

"

MATHEMATICS.

"

DEWAN KAVIT JR. OF PATNA,

A HINDU OF THE MATHAI KATHI CASTE.

FOR PUBLICATION, BY THE GENERAL COMMITTEE OF PUBLIC INSTRUCTION, FOR THE USE
OF THE PERSIAN COLLEGES UNDER THEIR CONTROL, AND PRINTED UP TO THE 19250
PAGE UNDER THE SUPERVISION OF DR. J. TAYLER.

DED BY ORDER OF GOVERNMENT, AND TRANSMERGED WITH OTHER UNFINISHED ORIENTAL
WORKS TO THE ASIATIC SOCIETY, IN MARCH, 1866.

PRINTED AT THE SOCIETY'S EXPENSE, UNDER THE GRATUITOUS SUPERVISION OF MAULAO
MANSUR AHMED ISHWARIANI, ONE OF THE TEACHERS AT THE COLLEGE OF BAPTIST
MOHINI, INNUGLEY, SEPTEMBER, 1857.

Calcutta:

PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS, CIRCULAR ROAD,

1857.

كتاب خزانة العلم

درفن حساب

از نایقات

دیوان کائوچی

قوم کاپنیه مانسر عظیم آبادی

اولاً حسب حکم صاحبان هالیشان مدار المهام شورای علمیه بشصیح

د استرجان تیتلر اسقاطنلایی

ار ابتدانا ۲۹ م صیغه

وبعد ازان بدمت اصحاب اشیا زک سویتی در آمدہ باہتمام آنها و تصصیح

مولوی منصور احمد برذوانی

بکی از مدرسین مدرسہ صحصیح رائعة بقدر هوگلی تا خاتمه در مطبع مسن پریس واقع دارالامارة کلندہ

مطبوع گشت

ظرف‌الله‌العلم

تنبیه بدانکه درین چندوی در جاها نیکه صفر بطرف سوار او قام واقع است آن را ملائمت لصف شمارند مثلاً ^۸ معنی هشت و نیم و ^۹ معنی نه و نیم و پنجم

بيان اول درازان صغار

وهبہ	عقلاء عالمقدار ایندای اوزان ازین کرده‌اند
هبا	بالکم درات که اکثر در سطح دوا محسوس میشود و عبارت از ده و هبہ است
ذرا	عبارت از هشت هبا است
نکھن	عبارت از ده از ده ذرا است
تفیر	عبارت از هشت نکھن است
دینه	عبارت از دش تغیر است
پس	دش تنبیه است
خردل	دو از ده نکس است
شدو	شش خردل و هفتمین حد و شصتر داشتایی اهنگار کرده درازان می‌آزاد
تسویج	چهار، شی، ذهن است و ناداعضی پنجم تعریضی است
دایق و درب دادن	چهار، پنجم و هشتمی دراز و ده هوا در و قیراط هوا در و خرفون است مقداری ایک ذهی است و دایق ذهی ایک اس که نی تسویج پنجم شبیر و اشد چهار طسویج است دایق از درم دو قیراطه ایم ازمه ایل بکشیده و ملته راه است
دبمار	نه، پر از ذهن، ادیک و نکت مثال شرمی است
ازره	بغیر ایم سه خردل است

گومدگانیه	بود بعضی بکونیم هرامی و نزدیکی سه تیر اطیوبیک حبه است
حریوب	از مطلق او مراد یک قبراط است
حریوب نایی	چهار دنگی و سه چهار دنگی است
رافلی و راولی بوایا	مرا رازان درم است
نائلین اسکدران	صاریت از نه قبراط است
داپنی هرمه	عهارت است از چهل و هشت چوہ توسط گاهیک درم داده
ایلوس	صاریت از یک داگ معال و نزد بعض از یک داگ درم و برد بعض از سه پهراط است
اکسوناف	از مطلق او مراد هشت نیراط است و هرگاه در روش مذکور گردید مراد نازد دو هم است و از شوار هعدد منحال و هم از عسل مه او فه در بیان اوه
دیجی	ستقال نزد اکرزویک درم نزد قلیلی هریوب از آن داسمه اهد و بنوی ششم دره ایون شش ایلوس درین صورت رده ای معال مسود
حوزه هطافی	صاریت از بدر حیی اسب و لزد هس چهار معال است
دوره طی	نک نهال و هارسا از دهه اسر
دوره ملته	هارف از چهار معال نامش دره هی اسب
ردنه	دک درم و برد بعض دک صفال اسب
ملوه	در آن و در یک متنالی هر ای است و در صال چهار منای
ساده ایراه	سیین مهبله همارت از یک و سه هراما است
لوغیون	عهارت از یک او همه در ادویه است
فاسا	صاریت از هفت ستقال است

حجه‌بعی مرح	دو شیر و نزد شخصی شانزده خردل است جهاد آز درم مدن نهن اوست و از مثقال ده شیر
درم ندیم آم	هشت دانگ و آنرا درم عای بیگویند به مردم همه حلبیان ای رأس العمل سکه زد درم بهاری و درهم عربی
درم حدید قام	شش دانگ که دوازده قیراط شخصی مانند و بضموج است و چهار و سه چهل و هفتم
درهم ناخص	از درم طبی مراد است چهار و بیم دانگ مانند
منقال صرفی	همارت از درهم قام حد پداست
منقال طبی	بک و سه بیع درم شخص است و آن ۶ دانگ حواه (۲۴) ارز خفره (۱۲۰) شهر حواه ۶۰ حده حواه ۲۴
منقال طبی	بک و سه بیع درم شخص است و آن ۶ دانگ حواه (۱۶) قیراط است و همه شخصی است
منقال طبی	آن درهم ناخص طبی است که ۲۴ دانگ رآن موافق وزن اشربی نه صی و امثال آن است و وزر بعضی ۶۰ حده بوزن شخصی بس ۸ دانگ گردید
درهم شرمی	اعذر مده هنوار منوال شرمی کمنراس
نه درم شرعی	نه درم منقال شرمی است
درم مغربی	صبار باز سه دانگ است
درم نسی	صارت اریگ دانگ است
درم طبی	صارت ارچهار دانگ است
دواه	الظہم و دانگ حواه ۳۳ درم وابن تصواب اردبک است
ترمه	بالاصم ام نهاد است که همارت از دو قیراط داشد
اوقده و وقه	هفت و بیم مثال حواه بک او در ثابت اشاره حواه درم و همچ سعد درم است
امثار	چهار و بیم مصال و نزد قطلی چهار مقال و خحدی گود که زد حداق اطباء ۱۶ مقال
صرامی	هف او نیهامت

بیطون صغير	بوزن جوزه املک به است که مش در خوی باشد
هوالوس	از روشن دوارده در خوی و از هراب بک او قبه و نیم در خوی و نیم آن
دانلپی	شش و نیم درهم است
حومه	چهار مثقال است
طوطول	نمطون بیرگوینده او فه ناشد
دقوقل	هفت و دو مثقال است
ااطل	نصف رطل باش او بده است
قوی مو	ارزوشن و سیرا له او قید و از هراب ده او قبه و از هصل سیزده و نیم او بده است
هانین	هارت از هم اسما است و چهار درم و چهار او لوس است
قوطبونی	هارت از هفت اسما است و اس و از اوزان که از و شفاه است رخصاب فتحه الملوه بین شاده از عاطی اند*

* * * * *

دیان دوم در اوزان کبار

رطل	مراد از مطلع او نعمت ادبیست که اون مثقال دارد صد و سه و هشت و چهار سع درم که دوارده او قید ناعتد و امن سزا بیوں گرد که رطل عصل است بطریق هراب و در رفع و باده است و است دروغهن همه رخصاب و رطل هراب است دروغهن بدرد مع زیاده است
هیله می	صد و مثقال بده بی صد و سه و هشت و مثقال ام اب
من	ارمه او ازه زراده در رطل است که بوری ذه دیکه دوهست تا ده مثقال باشد و بورن بدها در ده منه زیجاء و هفت درم و سع درم است
هند مکی	دیکه دوهست مثقال است و من مردمی رفع همای همراهی با جهان اسماهی اسماهی خوار و هم صفائی اهنجی همه مثقال

خوازشات

1

جهش	نمایی از مقاله در دو میانجیگاری
رواز	چهار مقاله از مقاله در آرایه بک مثال مانند مانعه
روارض خوب	بک در مامض
جرحیز	نیجم و رای مهمله همارت از دولت مثال و زد بعض بک ناٹ مثال است
حاوی صبور	همارت از دو مثال است
حاوی کبر	نه مقال است
حده	همارت از سه درم است
جزمه	بعای مهمله و راء مججه فرد شن مثال و گویند قدری است که کسی دست را ملوم نماید
حرما	بنها، معنیه بک داگ و بیم مثال و نیم است
کف	شن مثال و آنرا فحص نبرگوید
عیبا	مداعع او نیز است
سیون	همارت از دو بیم مثال است
اطل	دواسته از سه و زد ححدی دواوینه و در همایح اثبات مقاله از مقاله و زد صاحب دسته دوس دوست و برد بعض شن درم است*
مکوچه مطابق	شن و زرع اسنایر است
سکوچه کسر	دواوینه دارد
مکوچه صبور	همارت از داوینه را شد
صدقه	بوزن مکوچه کبر است
طبل	نه بیم مثال و نه غیر از این است

بيان هیوم در مقادیر کیل یعنی پیمانه

فیبر	بیمانه ایست که بست و پنج من باشد و گوپد است و چهار کلچه است در منتهی المقادیر
قطار	یک هزار و دوست او قبه است و گویند آن مقدار از طلا که یک بودست کاوازان برآورد
کیچه	یک من و هشت نص من است
کیل	سی و شش من است
کله	شش صد درهم و کسری ناخد
مشره	شش استار و ربع استار است
صلوک	سه کلچه است
مُد	سیانهاست بوزن دور طل و ربع که دو بست و دو مقال و نهم باشد
صاع	در شروع دشت رطل را من صاع عراقی است و صاع حجاری سیح رطل و هشت رطل بود رلغت بیمانه چهار مدام است و هر مدمی دو من است آدمی مستوی الحلقه چون دست کشیده دارد و هر رطل به رطل و در رسالت اوزان مذکور است که صاع بیلمسو صلمع چهار مدم و دنقول فیها دور طل و ربع عراقی دس صاع هر طل عراقی بالند و هر درهم یک هزار و بیک صد و هشتاد و احساب منعنه هشت صد و هزار مقال و بیمساچ حوقجهل و نش هزار و بیک صد و هشت حوحواهد بود
واسق	فارشتر
فلئین	صم ذات و نشند لام سیح فربه و در طرع نساهه من است و نزد دوست و نساهه من است
فرمه	مقدار صدر طل عراقی است و در طل صدوست درهم است

من رومی	بست او فیه که صد و نجاه مقال باشد
من مصری الطالبی	شارده او فیه است ولزد شیخ الرئیس صد و هشتاد مقال باشد
من اسكندرانی	سی او فیه
من شاهی	پکه هزار و دو صد مقال است
من تبریزی	شش صد مقال است
قسط	از روغن هجدہ او فیه واژ شراب هشتاد رطل واژ مسل بکمدو هشتاد رطل است
فاطرومی	صد و سیاه مقال است
فسط الطالبی	پکمدو سی و سیم مقال است
حوین	تشریف سلط است فسطرومی که نه صد مقال باند
دورق الطالبی	هشت حوهین است که هشت هزار و دو مقال باشد
ذورق	مطلق همارت ارسه رطل است
الک	از مسل دور طل است واژ روغن بک و نیم من
ابرق	دو من است و بر بعض سیم رطل است
طالقون	صهدرست و بیم رطل است
حیرو	از مطلق سنت و چهار قسط مراد است ولزد اسرائیل چهل و هشت سط
حیره معاشر	چهار قسط است
حربه الطالبی	چهل و هشت سط
جوزق و حونقا	عمرت ارسه رطل است

(۹)

خزانة العلم

فراع فمیه	سی و بیک انگشت انجاد مرخطاب رضی الله عنه
ذراع ملمویه	هشتاد و هفت انگشت انجاد مامون صافی
ذراع اسکدری	سی و دوازده انگشت
ذراع اکبری	جهل و شش انگشت
ذراع الہی	چهل و بیک انگشت
حرب	شصت ذراع طریعی
صل شرمی	یک دلار مرطیع و نیز بعض سه هزار و هیج صد دراع با چهار صد ذراع
صل عده حساب	چهار هزار ذراع و ذراع (۴۵) اصح الحدائق
صل صد حساب	هزار ذراع و فراع سی و دواصع العدماء
مرسم شرعی	دوازده هزار خطوه و خطوه یک دسم ذراع و دراع هامه اعمی دس و چهار اصح
مرسم مدل حساب	یک هزار و دو صد دراع و دراع مهدائی
ناس شاهجهانی	شصت دست کم و بیش
رسی	و دوری بیزگوید ۱۴ ذراع شاهجهانی

مقادیر مساحت بطریق انگریزی

مبل اینگریزی	نک هزار و هصد هوت حواه صد پاره	بارت	Hegde و فوت
فراع اینگریزی	دو فوت	انھی	دلین
موت	دو اردہ انھی	دنس اینگریزی	۱۲ فوت و سنت و چھار اس را ک مگہ

بریان جدول مقادیر مساحت و آلات آن رفبرا	
در کرمان هفت فصله و چهار اصلاح	ذراع هرمه
در مساحت نصفه و یک اصلاح نائم و فصله چهار اصلاح *	ذراع هرمی
ست و چهار اصلاح *	ذراع مدل ممتاز
شش شعره ضمیمه بعض بعضا	اصمع
در هندسه فسم است کلان دلحدوه میاده و هر یک بست و چهار طسو *	ذراع هد
در بارچه آگری بی گرد آسری بصر آتحرین قی اینهون آشیزی بی شیر آشیزی در عذر در سگ ۲۰ سوہ سوہ ۳۰ بسوائی سوا اسی ۲۰ حام حام ۴۰ حامین در عده در چوب ۲۴ طسو طسو ۲۴ طسو اسی طسو اسی ۲۴ حام حام ۲۴ حامین	رای طایجه‌بای
مشت خومعندل	طسو گرکلان
مشت خومعندل	طسو گرحد
مشت خوخرد	طسو گزه‌بایه
دو شرود و گره اهم مجموع ۱۱ گره و هر گرهی چهار سحر	ذراع قدم
لین فدیم در حرید و مروحت ۲۴ انگشت و دو تلثی انگشت	ذراع قدم
ذراعه امینزگوسدا از اجاد این لبلی است ست و چهار انگشت	ذراع فصله
ست و سیم انگشت	ذراع بوسی
ست و شش و یک ثلث انگشت اتحاد بلال تواری فیروز موسی اشعری است	ذراع هاضمی
ست و یهانگشت دو تلثی انگشت اتحاده مصیر عداسی	ذلسه کبریان

(۱۱)

خزانه‌العلم

دو آن	دورت		هشت چهل	لو
دو دورت	لکه		هشت لو	کاشنها
ملک	بولت		هشت کاشنها	لدکه
دولت	دل		هشت دلکه	کلا
شعب مل	گپزی		هشت کلا	نورت
			دو نورت	آن

صحت اسماء اوزان

عیر یعنی اون و کسر ناف و سکون بای نهانی و راه مهمله در افت ده عی میگاف حرم است و آن هشت ظمیر است مساوی $\frac{1}{۲۴}$ (گرین) *

فبله یعنی ده و کسر ناف و سکون ده نهانی و فتح لام و های مفعی در افت ده عی رسن بازیک و همی رشد حرم است آن شش هزار است مساوی $\frac{1}{۶۰}$ (گرین) *

فلس یعنی ناف و سکون لام در افت ده عی رسن کسی کدار بیف حرم احواز برگ آن دسارند و آن شش فبله است مساوی $\frac{1}{۲۴}$ (گرین) *

حدل یعنی خام منقوطه و سکون راه مهمله و فتح دال مهمله و سکون لام نسمی ارغله است که آنرا بهدی رانی گوید و آن دوازده فلس است مساوی $\frac{1}{۲}$ (گرین) *

وهبیه یعنی لاوسکون ها و کسر میم و فتح های نهانی و های مفعی میگاف رسن بولت $\frac{۱}{۲۴}$ (گرین) * اعمی مقدار آن بظاهر هیچ مخصوص نمیباشد الا در وهم و حوال مساوی $\frac{۱}{۲۴}$ (گرین) *

هبا نکسر ده و فتح ده موحده یعنی ذرا که در شماع آفتاب هرگاه اربک سوراخ بعده در هر یک ظرمی آید و آن ره و هبیه است مساوی $\frac{۱}{۲۴}$ (گرین) *

ظرمیر بکسر ناف و سکون طاه مهمله و کسر میم و سکون بای نهانی و راه مهمله در افت نهانه معدود را که پوشش خرم امباشد بگوید و سورینه که در شکاف خرم امباشد و آن هیارت ازد را زده ذرا است مساوی $\frac{۱}{۲۴}$ (گرین) *

مقادیر مساحت بطور اهل هند		مقادیر زمان بطریق انگلیزی	
۸ جو بست کده اگر مرد پنهان شد	انشت	بهی نعره	دیگری
دَهْک نبرگویند ۲۴ ساعت و دست (۲۴) الگندر	قد	سهمی دفنه	بیست
۳۰۰ آدَندا ویزارد وری دو صد دری داشد	کوس	معنی آنه	مکد
۳ کوس	حوحن	دومی ساعت	طور
۱۰ ساعت	داس	دو سه ساعت	کلاک
دو داس	دورین	نصف روز و مدد آی نبرگویند	توون
مقادیر زمان بطور اهل هند		سه داس روز	افزیون
رو آن بک لطف دو حرفی ده نار تا هات نواں کرد	بران	معنی شام	ایپلیگ
شش بران	بل	معنی صسم	ملریگ
شصت بل	گهی	معنی سال	بر
شصت گهی حواه ۲۶ ساعت	مقدار سوروز	سال شمسی	برمهار
آنرا بهدی دهان گویند دو دم گهی	ساعت	مال فوری	برمهار
مقادیر زمان لفهنه بلدریق دیگر		معنی روز	دقی
زمبک بسوزن یک برگ گل را سرماخ کند	چهن	معنی شب	نایت

(۱۳)

جزءه العلم

قوطونی بضم قاف و راء و ضم طاء و دار و كسر نون و باي
نحناي *
قططالي بضم قاف و سکون سین مهمله و سکون طاء
والف و سکون لام وفتح طاء والف و كسر لام و سکون
باي نحناي و كسر فاف و باي نحناي *
جوهين بفتح جيم و راء و كسر هاء و سکون باي نحناي
و سکون نون *
ذورق بفتح نال مهمله و راء و فتح راء مهمله و سکون فاف *
الاتب بفتح همزه و لون والف و سکون باه موحدة *
ابربق بفتح همزه و سکون باي موحدة و كسر راء مهمله
و سکون باي نحناي و سکون فاف *
طالبغون بفتح طاء والف و كسر لام و سکون راء نحناي
و صم فاف و راء و سکون نون *
حره بكسر حيم و سکون باي نحناي و فتح راء مهمله
و هاي معنوي *
حولق و حوشنا بفتح جيم و راء و فتح دال معجمه و سکون
فاف و حوشنا ضم حيم و راء و فتح شن صقوطه و فتح
دال والف *
مد بضم ميم و فتح دال مهمله *
ملوك بفتح صم و ضم لام و دار و سکون كاف *
فلشن بضم فاف و فتح دلام و فتح تاء هوقاني و سکون باي
نحناي و سکون نون *
فرنه بكسر فاف و سکون راء مهمله و فتح داي نحناي
و هاي معنوي *
وسق بفتح راء و سين مهمله سکون كاف *

مهعون بفتح سين مهمله و سکون باي موحدة و ضم فين
و راء مهمله و لون *
نبطن بفتح اون و سکون بلي موحدة وفتح طاء و سکون لام *
صدنه بفتح صاد و ضم دال مهمله و فتح و فتح دل
وهاي معنوي وزن سکرچه بفتح سين مهمله
و فتح كاف و سکون راء مهمله و فتح حيم فارسي وهاي
معنفي *
طوبل بفتح طاء و كسر راء و سکون باي نحناي
و سکون لام *
لسطرون بفتح لام و سين مهمله و سکون نون و ضم طاء
و راء و سکون نون *
غولوپس بفتح فاف و فتح راء و الف و ضم لون و كسر راء
و سکون داي نحناي و سکون سين مهمله *
فانولى بفتح فاف والف و ضم ناء هوقاني و سکون راء
و كسر لام و باي نحناي *
جومه بفتح هاء حطي و سکون راء و فتح مهمله
معنوي *
طوطول ضم طاء و سکون راء و بضم طاء و راء و سکون لام *
دقوطبل بفتح دال مهمله و حم فاف و راء و كسر طاء
و سکون باي نحناي و لام *
ناظل بفتح نون والف و بفتح طاء و سکون لام *
قوي و بفتح فاف و كسر راء و سکون باي نحناي و ضم
ميم و راء *
هافين بفتح هاء والف و كسر فاف و داي نحناي
و سکون نون *

خزانة العلم

(11)

وہاں مختصر *

سامانوا بسبعين مهملة والف وفتح ميم والف وفتح نون
دواوواف *

اوپقص بضم همزة وکسر الواو وسکون باءی نحنا^ی وضم
فافسرواو وسکون سین وهمله *

فَيَا مَا يُفْتَحُ فَافْ وَفَتْحُ بَاءِيْ مُوَحَّدَهِ وَالْفَ وَفَتْحُ سِنْ
مُهَمَّلَهِ وَالْفَ *

طیعون بفتح فاء وكس لام وسكون باي نهاداري وضم حاء
طلي ولام معروف وسكون اون *

وزارهٔ پست و مخابرات

زروار صفر صغير بسي^ي خُرد است. [اصا]

حریر بفتح ح و راء مهملة وبكسر حم و سكون آي
فتح آي و راء مهملة *

عامای شیخ حای حطی والف و فن هم والف و سکون
بای تحلیلی *

عمصه بکسرهای حطی و تقدیمه، م و فاعل مدادهایی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَهَايِ الْمُخْلَفُ *

ف فتح كاف و مكون فاء *

و قبح بای نھنابی والف *

شبره و شبره بفتح شين منقوشه و كسر هين مهمده و سكون
پاي تختاني و راه مهمده فسمی از خله است که آنرا
بهندی جو گو پيدوا آن مش خردل است مساوی
لص (گرین) *

مطروح بقلم طا مهمله و مکون وا روحا مغفوظه مهدار
چهارشنبه *

متقال صیرفی بکسر میم و سکون نام ملنہ و تاف والف
و کسر لام و فتح صاد مهملہ و سکون بای تحتانی
و راء مهملہ و کسر راء و بای تحتانی صیرفی مسوب
بصرف است اعبی متقال نزد صرافان عیارش اردروم
نام چدید است و در شہر بغداد صرافان درم نام
جدبد و امتقال میگفند *

مقال شرعی اعیین نوادا هل شرع *

ترمیمه نضم نامه فوژانی و سکون راء مهمله و فتح میم و سین
مهمله و های مصننی این لغط‌سیوای کتاب طب
در لغت باعثه نشد *

برامی نصیح مهمله و رای مهمله و اف و کسر بزم
و رای تختانی *

رمه‌های مساعده بضم کاف و رای مهمله و نفع میم و های
مخفی شامنه منسوب سلام است *

* مخفی و مطلق معنی عط

و قسم فاف و های مختلفی *

* رَبِّ بَرْزَرْ * لِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * وَتَعَالَى أَعُجُوزْ *

قطعه

* حمدی چوهرات سدد سعد و عد ان واحد را که بیست واحد نه عدد *
 * فردی وله روح و فرد الله صمد حلاق همان و لم تلد لم دواد *

حل حلاله و عم واله و صلی الله علی حضرت علیه صحمد و آلہ واصحابه احمد عس * اما بعد برضم پیر منیر
 آراء علم و دالش مخفی و مخفی نسب که علم حساب کسر الملاعع و مصالح المحموعه و مرآمت
 چهند دلار مسکرات است و عدد موصوع علم حساب رایصانوم الحساب حق دلیلی واصح
 بر شرامت اوست و در هر حزو زمان حکمه اعد و عده ساس و صلاحی حد اساس در آباد افسخار
 و سرمهانه مساهات حدود داری و سلیمانی و ملی ریس بخس و ساده عربت و حلزی و مسد آرای
 حدست و امال بوده اند * و هر بی کمالی را مارای ار است که سحر داده سن قواعدی حد
 ندم در عرصه حساب دایی ایند * و رقم تصدی این امر طبر را بر اصله حلال حزد نگاره * حرن
 درین عصر که از علم و عکس نامی و ارصل و هر نسانی بر راهه اند هر حد فی کداره عجه ول
 و معالم و در حود و معدوم ورق امی کسد و اسری را رساس و با وزرا از املاس دار داده
 و سپس داشن تعبی، اعمال حسابی که دست فکرت اینها از دامن هزاران گواه ام اس
 علم دعوی بر زی افرار بدر کلاه بخوب برآ مان می اند از داده از جهاب الدین عیی
 این بهی هر ان ارسو ادار و ام نه صور دکسان اس و ادا داده این اصف دسان ارخطوط
 حد اول حاکم در گردیان نه * راسان ام زر هر چه داده * دهیان رفه اس
 و حسن در اس * علی ال عصوص در دهی از هر کسی حرآهدی و هر سعیی حر اهمی
 اعلوم کاری دارند این کنونه دلائی اگر خده اند اناسن، با زده مالگی بجهش کسره هم
 معروف و عز و مطوف و حکمت جهاده دارل است سرد و از هر از اس مراء طاعمل

(۱۶)

خزانة العلم

پن بفتح باه فارسي وسكون نون و بهلوی نام بادشاه
بوده است * **एङ्गः**

چهن بکسر جم فارسي و هاء و سکون نون * **चणः**
لو بفتح لام و دواو * **लवः**

کا^فتنها بفتح کاف و لف و سکون شین منقوطة و فتح تای
عوفانی و هاء والف * **काष्ठा**

نمکهه بکسر نون و سکون میم و سکون کاف و هاء مخفی *
निमिषः

کلا بفتح کاف و سکون لام والف * **कला**
نورت بفتح آء نوفانی و راو و فتح راء مهمله و سکون لام
نو^فانی * **चुटि:**

آن بفتح الف ممدوده و سکون نون * **आन** (بهشک)

دورت بضم دال مهمله و دواو و فتح راء مهمله و سکون
ناء نوفانی * **दुरत** (لم بوده)

لگهه بفتح لام و سکون کاف فارسي هاء و های مخفی *
ل^ग (لم بوده) **चुप्तः**

دولت بضم باه فارسي و دواو و کسر لام و سکون هاء
نو^فانی * **पुत्रत** (سنهک)

سرخ بضم سین مهمله و سکون راء مهمله و سکون خاء
معجمه * **सूखः**

ل بفتح باه منکه^ه نحنا^ی يعني باه فارسي و سکون
لام * **लः**

هرن بفتح دال مهمله و های مخفی و فتح راء مهمله
وسکون نون * **हरनः**

گدبانک بفتح کاف فارسي و سکون دال مهمله و فتح
باء موحده والف و سکون نون و کاف تری * **गदबान्कः**
دهک بفتح دال هندی و سکون هاء و کاف * **घटकः**
مامه بفتح میم والف و فتح شین منقوطة و هاء مخفی *
मामः

کهرکهه بفتح کاف و فتح هاء و راء مهمله و فتح کاف و سکون
هاء و های مخفی * **केरक्तीः**

گھولکسی بضم کاف فارسي و هاء و دواو و سکون نون
و کاف فارسي و کسر جم فارسي و باه نحنا^ی * **ग्होलक्षीः**

کوتی بفتح کاف و دواو و کسر دال هندی و باه نحنا^ی *
ک[॒] (بهشک) **कौतिः** * **करटिका**

د[॒]ک بفتح دال مهمله و سکون سین مهمله و سکون اون
وسکون کاف فارسي * **दृश्कः**

کاکی بفتح کاف والف و سکون کاف و کسر نون و باه
نحنا^ی * **काकिंशीः**

خواضع العلم

三

فاید داده که جزو سایر موارد (۱) و سی از اقسام علم زیستی، انس و عالم را صی
عده‌ی از اقسام حکمت، از این نظر بودگشت و سان اقسام این ارزشات از مذکوره حکم
علم انس و عدل حل ۱۰ (۲) داشتن احواله، حریفات، انس کنایه باز است، اما از

خزانة العلم

خواہ اللہ

خزانة العلم

(۷)

با پند هیچ مرتبه‌ای که وندام * مختص به نسبتی که مقید گند نیم * با اکنرة اشایم و خود جزا حد نیم * چون واحد ادارچه من شمار عدد نیم * طبی مراتب همه اعداد میکم * به رکیف چون اعداد از مثالی اند در حساب محاسبین را ازو گزیر بست لهزاده را اکنر قوانس حساب از لعظ عدد واحد و مانیالی منه مراد می‌شود بلکه کسور را نیاز از عددی شمار ند * و دانکه چون عدد بکی از اقسام کم است و کم بکی از مقولات نسخه عرض لهزاده رین جایان جو هر و عرض و اقسام آن ضرور افتاد * بس با بددا نس که وجود و قسم است بکی آنکه وجود و احاطه ذات او ضرور است آبر او احَدْ گوید چنانکه ذات ناری تعالیٰ ساله دوم آنکه وجود او احاطه ذات او ضرور بست آبر امُمِکْن نامد چنانکه جمیع موجودات ماسواه سیحانه و ممکن نیز و قسم است بکی هوه دوم عرض هوهر (۹) ماهنی است که هر کاه موصوف بوجود حارجی شود در موصوع دا سد و موصوع محل فیر محتاج الی الحال است و محل محتاج الی الحال راهیوی نامد بس محل عام است و موصوع حاصل به هوه هیج دسم است به تقسیم عده بی پراکه اگران هوه محل محتاج الی الحال است هیوی اس و اگر حال در محل محتاج الی الحال است صوره حمده است پا سور زنیویه و اگر حال هم داشت و محل هم داش ملکه مرکب او هر دو و در حسین طبعی است و اگر مرکب هم نامد دس اگراور اعلوی دسر و نصرف در دس دو اس است شواه نفس انسانی بود حواه نفس طلکی و اگر چیز نعلق هم بود هفل است * و عرض (۱۰) حجه‌ی است که هر کاه موصوف بوجود حارجی شود در موصوع داش و آن دسم است فال استنراه گف و این و متنی، اضافه و ملک و وضع و فعل و افعال و کم کیو (۱۱) عرضیست که قول نهم و سنت همی کند الدافت و آن حد فدم است دکی ذیات محسوسه به و کی ارجواه طا هر و این ایزد و گوادا در راسه و راهی و راسخ که آبر امه میان دیزگو بید چون حلایه عسل و نمیسی دمک و هیر راست که آمده العمالات نامد چون حمره الحجل و صفره الوحل دویم کیه ای اس بس ایه داس که مختص نفس حوا اس دون دات و حداد و این نیز و قسم است در راسه همچو ایه تاریب کیا دست در ابتدای حلفت که بالقوه است و ملکه راس ایجا که ایه رت دیه ایه ال و هر چیز طلم و ضرہ من السائع سیم کعبیات است ایه چون سخنی و درین همچو ایه مختصه بالکمیات المثله و المثله چون

خزانة العلم

(۹)

عدد مطلق را گویند مثل دو و سه و چهار و کسر عدد مضاف را گویند که اضافه کرده شود بسوی جمله که آنرا واحد فرض کند و آن حمله را که مضاف البلاست مخرج کسونا مند مثل چهار حزء از باره جزء بس چهاره ضاف است بایسی بازده که یک حمله است و آنرا واحد فرض کرده اند اعنی مججه و عیا زده حزء را واحد فرض مبکسد و گویا واحد را بازده حزء فرار دارد اند در بنصوص چهار کسر است و بازده مخرج کسروار بحای علوم سد که برای واحد حقیقی همچ کسر نیست مگر برای واحد هر وضی و نز عدد باعتبار مراتب عدد و بود و قسم است مفرد و مركب مفرد آنست که ذربک مرتبه از مراتب وابع شود حواه مرتبه آحاد حواه صرات حواه مفات چون دو و سه و دوست و صد و هزار و مركب آنست که ازد و صرتدار را داران ترکیب بازیمتل دوازده و سیزده و دوک صد و دو و بیک صد و دارده و صلی هدایت الفیاس و بیان مراتب اعداد در مطلب اول ناس اول گفته شود ان شاء الله تعالى پسر عدد باعتبار صنف بود و قسم است فرد (۱۹) و زوج (۲۰) اما فرد آنست که نصف آن عدد صحیح باشد چون سه و نیم س اگر بر همچ عادی فیروز واحد فرمود نه بدینجا اورایی حواله دار افراد العرد گوید و دور زوج آنست که صحنی باشد س اگر از روی تصنیف بیکمتر به با مراتب تا واحد مردم از ارار زوج الرزوج نامه چون دو و چهار و هشت و اگر نصف آن نمرسه اول عدد فرد خیر واحد وابع سود چون پس و چهارده آثار زوج السردد گوید و اگر از روی تصنیف بدو مرتبه دار را داران به فرد غیر واحد مردم آثار زوج الرزوج والمرد را امامد چون دوازده وست و چهار و بیستی اسن راز زوج دستگرد و ناقی راز زوج مرکب و این هرسه اقسام اصیل زوج الرزوج وزوج العرد دور زوج الرزوج والمرد را از اقسام زوج مرکب می سمارد و نزه داده سار احذاء صحبتی حود سه سه است کام مراند و نیم نیم نام آنست که هم مجموع احذاء صحبتی که در امور صحیح وابع سود مساوی آن عدد دارد میل مس و بس و ده عدد احذاء صحبتی عدد مس صحیح و الم و مس است و مجموع آنها هم مس مسود را در امور صحبتی دس و هست نصف و زوج و سمع و چهاردهم وست و نیم است و مجموع آنها هم مس صحبتی او اصف و زوج و نات و مس و دو از دهم است و مجموع چنانکه دوازده چه احذاء صحبتی او اصف و زوج و نات و مس و دو از دهم است و مجموع آنها شانزده میشود و ناقص آنست که مجموع احذاء آن عدد ناقص از آن عدد باشد چنانکه

منشیه و مرتعه برای سطح وزوچیه و فردیه برای عدد و آین (۱۲) حالتی است که حاصل میشود شی را زده است مکان و منی (۱۳) حالتی است که حاصل مبتدی شی را نسبت به زمان و اضافه (۱۴) حالت نسبتی منکره است چون ابتو و بتو و نسبیه المجهه به سبب نسبت حاصل شود و صدره لحاظ سبیت اول طرف دویم و نسبت دویم طرف اول بعیشی که تعقل احدها نداشتن آخزمکن باشد که الاصفی فی الاصل و ملک حالتی است که حاصل می شود شی را به سبب چیزی که محبط به کل بازی شی ناشد و اتفاقی که مانع انتقال شی جوں باشد بدن و عین و غیره و موضع (۱۵) هیشتی است که حاصل مبتدی را نسبت نسبه اجزاء الشی و بعضها بعض را به سبب نسبه امور خارجیه چون قیام و عود و فرق و نعت و فعل (۱۶) حالتی است که حاصل مبتدی را نسبت نایر آن در شی آخر کاقطع مادام بقطع و انتقال (۱۷) حالتی است که حاصل مبتدی را به سبب قول ناسیار غیر چون نسخن مادام پنهن و کم (۱۸) صریحت است که قبول فهمت کد بالذات و آن دو قسم است مصل و مصل منفصل آنس که هر کاه آنرا به نقسم کند در میان هر دو قسم اولیک حد مشترک نامده اند حس و سطح و خط و مان چه هر کاه حس را منقسم کند حد مشترک در هر دو نسما و نک سطح و ابع می نشود و اگر سطح را نقسم کند حد مشترک بکی تامی آنده و اگر خط را منقسم سارید بکی نقطه حد مشترک می ناشد و همچنین حد مشترک در زمان آن است و حد مشترک آنست که نست او و هر قسم تساوی ناشد اعمی اگر آن حد مشترک را اندای بکی مرض که دابدایی دیگری هم می تواند نشود و اگر انتهایی بکی مرض کرده شود انتهایی دیگری هم می تواند نشود و کم منفصل برد و گونه است تدی مصل نیار الذات چ اند حس تعییی و سطح و خط و می منفصل نیار الذات چهار کاه ره مان و موضع فهمت آنست که هر کاه آنرا منقسم کند در میان هر دو قسم او حد مشترک نباشد چنان که حد دو منفصل برد بدم اس فار الذات و آن عدد است و عیرفار الذات و آن قول و سوجه موضع مرسومی و مال انص الیس ان نقطه والوحدة والحركة می توسط و آن هی مقولات علی حدة غرالمقولات الیم و ناید نائست که ماده هرچه دغله نکم منفصل دارد اکن ار احکام ایاعن اقسام در کاه هر چهار آنرا بمقدار واحد و موضع کرد و آن هم نیز لاه عدد و منفصل میکرد ایاه دامسا برا و دم ارجح ای معلی مسیه ایل و بدانکه عدد میان ایاعن اقسام در کاه هر چهار

منشیه و مرتعه برای سطح وزوچیه و فردیت برای عدد دواین (۱۲) حالتی است که حاصل میشود
شی را زجهت مکان و متی (۱۳) حالتی است که حاصل میشود شی را در سب زمان و اضافة (۱۴)
حال نسبه منکره است چون آب و بنت و نسیمه النجه به سب نسبه حاصل شود و منکره
لحواظ است اول طرف دویم و نسبت دویم طرف اول بصیرتی که نقل احمد ابد و آن آخر ممکن
نباشد که الاصح فی الاصلة و ملک حالتی است که حاصل می شود شی را به سب چز به
صیط به کل باز هر شی باشد و انتقال کد و انتقال شی چون پوست لدن و قبیص و عرق
و رفع (۱۵) هیئتی است که حاصل میشود شی را به سب نسبه اجزاء الشی بصیره ابعض را به سب
نسبه اهور خارجیه چون بیام و عود و فوق و نحت و فعل (۱۶) حالتیست که حاصل میشود شی را
به سب تأثیر آن درسی آخرا کانقطع مادا مبغطف و انفعال (۱۷) حالتیست که حاصل میشود شی را
به سب قبول نایرا رفر جون نسخن مادا بنسخن و کم (۱۸) حالتیست که قبول فرمدند کد
بالذات و آن دو قسم است مصل و مصل مصل آست که هر کاه آنرا منقسم کند در هیان هر دو قسم
اویک حد مشترک باشد ما بعد حسنه و سطح و حظ و زمان چه هر کاه حسنه را منقسم کند حد مشترک
در هر دو قسم اویک سطح و ابعاع می شود و اگر سطح را منقسم کند حد مشترک دیگر نهی امتداد
و اگر حظر را منقسم سارند بک نقطه حد مشترک می باشد و همچین حد مشترک در زمان
آن است و حد مشترک آست که است او و هر قسم متساوی ناشد اعی اگر آن سد و مركرا
است ای بکی فرض که مداد ای دیگری هم می نواهدند و اگر آنها ای اکنی در عکس کرده شود
ادهای دیگری هم می نواهدند و کم مصل در دو گونه است اکنی مندل نار الذات چنان ده
حسنه تعليمی و سطح و حظ دویم منصل هر قرار الذات چنان که زمان و مصل آست که هر کاه
آنرا منقسم کند در هیان هر دو قسم اوحد مشترک باشد چنان که دند و مصل در دو قسم اسند
قرار الذات و آن حد داشت و غیر قرار الذات و آن قول و موصوع موسیقی و دال انص الماء
آن القطفه والوحدة والحركة به می التوصل والآن هی مقولات علی حددة شرعا المفولات اللهم
وابدداست که مساح هر حد فعلی نکم منصل دارد لکن ار احکام اعنة را اسام «در کاه هر کاه»
اگر ایسقدار واحد فرض کرد و نهود آن هم بعزم الله حد دو منصل هم گردید امداد اساحه نشود از
از حساب صایب ضموده اند و نه اکنه عدد صد المحاسبین دو قسم است صحیح و کسر ای ای

جدول اول

(۱۰)

خواه‌العلم باب ا مطلب ا

هشت چهار جزء اصلیّ او نصف و ربع و نهم است و مجموع آنها هفت مشهود و نیز هر دو عدد که مجموع اجزاء هر یکی مساوی عدد دیگر باشد آنها را متحایین^{۱۰۰} گویند چنان‌که دو صد و پست و دو صد و هشتاد و چهار چهار جزء دو صد و پست را هم سازند دو صد و هشتاد و چهار مشهود و اگر اجزاء دو صد و هشتاد و چهار را هم کنند دو صد و پست و یک‌ردد و اگر مجموع اجزاء هر دو عدد متساوی باشد آنها را معادل^{۱۰۱} خوانند چنان‌که می‌توان وسیله و سیمه که مجموع اجزاء هر دو عدد هفتم است و نیز عدد ناعنی را حذر و ضلع برد و فرم است مطابق و اصم مطلق آنست که حذر و ضلع اول او صحیح باشد چنان‌که حدرا و میه است و اصم آنست که ضلع اول و جدر او تحقیقی نباشد چنان‌که بازده که حذر و تحقیقی نیست الاتقیری و تفصیل و تعریف حذر و صاع اول فربیت مذکور سودان شاه اللہ تعالیٰ و با بددا نست که اکثر علماء بیان اند که جدر اصم اصلاح و رد ندارد اما تحقیق آنست که چون عدد خود موحد بالذات نیست در خارج الا وحو دس ناعنی معروف و معلم اوست و معروف او اکبر حرم و سطع و غیره از کم متصل است حصوص خرم و قسمت و جدر و صد و راعمال عدد معارض مادیات است بس جدر اصم ناعنی اتمس عددی الله موحود نه است اصلاح امگر لطاعت معروف در حفظه موحد است و تعبیر عددی از و محال و با بددا نست که بعضی عمامه حدرا ناعنی کسر نیز من قسم بمطابق و اصم می‌کند اعی عدد بکه دران احادیث از کسور نسخه^{۱۰۲} صحیحه باشد مطابق است والا اصم کما پی حل اصله الحساب و کسور نسخه^{۱۰۳} انصوی و ایم و ربع و دویس و سدس و سمع و نهم و سعی و هشراست و این تلفیق^{۱۰۴} صد صوص صخاسن حرف است ربرا که عرب درای کسور نسخه^{۱۰۵} اسمی حاص معن کرده اند چنان‌که مذکور سد و برای نافی کسور بخط حزء نصر می‌کند مل حزء من احمد سر و حزء من ایم و سر من و هنگذا و دان سب کسور نسخه را طبق گوید و نافی را اصم و حون عجم حصوص است اذ سور نسخه دارند لهداد من احاطه تعریق می‌کند

* باب اول در حساب اعداد صحیح و دران سوده مطلب است *

* مطلب اول درسان صور اعداد و مراتب آن *

ند آنکه حکماء هدیت رای سهل عمل حساب صور ارقام نسخه ای وحد نا به ایجاد کرده اند و آنرا آحاد گویند و صور را می‌اعدادند این رکس هر ای ای اند و هر چند در هر دیار ای ارس

		نام عدد و مکانی		نام عدد و مکانی		نام عدد و مکانی		نام عدد و مکانی	
*		I.	One	یک	زدن	و	و	و	و
*		II.	Two	دو	دو	و	و	و	و
*		III.	Three	سه	سه	و	و	و	و
*		IV.	Four	چهار	چهار	و	و	و	و
*		V.	Five	پنج	پنج	و	و	و	و
*		VI.	Six	شش	شش	و	و	و	و
*		VII.	Seven	هفت	هفت	و	و	و	و
*		VIII.	Eight	هشت	هشت	و	و	و	و
*		IX.	Nine	نه	نه	و	و	و	و
*		X.	Ten	ده	ده	و	و	و	و
*		XI.	Eleven	یازده	یازده	و	و	و	و
*		XII.	Twelve	دوازده	دوازده	و	و	و	و
*		XIII.	Thirteen	سیزده	سیزده	و	و	و	و
*		XIV.	Fourteen	چهارده	چهارده	و	و	و	و
*		XV.	Fifteen	پانزده	پانزده	و	و	و	و
*		XVI.	Sixteen	سیزده	سیزده	و	و	و	و
*		XVII.	Seventeen	هفده	هفده	و	و	و	و
*		XVIII.	Eighteen	هیجده	هیجده	و	و	و	و
*		XIX.	Nineteen	نونده	نونده	و	و	و	و
cccc.	۵۰۰	XX.	Twenty	پیش	پیش	و	و	و	و
D	۶۰۰	XXI.	Twenty one	پیش زاد	پیش زاد	و	و	و	و
DC.	۷۰۰	XXII.	Thirty	سی	سی	و	و	و	و
DCC.	۸۰۰	*XXX.	Forty	چهل	چهل	و	و	و	و
DCCC.	۹۰۰	L.	Fifty	پنجاه	پنجاه	و	و	و	و
DCCCC.	۱۰۰	LX.	Sixty	پیش سه	پیش سه	و	و	و	و
		LXX.	Seventy	هفتاد	هفتاد	و	و	و	و
		LXXX.	Eighty	هشتاد	هشتاد	و	و	و	و
		XC.	Ninety	نونه	نونه	و	و	و	و
C.	۱۰۰	A Hundred.	صفر	صفر	صفر	۱۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
CC.	۲۰۰	Two Hundred.	دوسو	دوسو	دوسو	۲۰	۲۰۰	۲۰۰	۲۰۰
CCC.	۳۰۰	Three Hundred.	سوسو	سوسو	سوسو	۳۰	۳۰۰	۳۰۰	۳۰۰
M.	۱۰۰۰	A Thousand.	هزار	هزار	هزار	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰
	۱۰۰۰۰	Ten Thousand.	ده هزار	ده هزار	ده هزار	۱۰,۰۰۰	۱۰,۰۰۰	۱۰,۰۰۰	۱۰,۰۰۰
	۱۰۰,۰۰۰	One hundred Thousand.	صیغه	صیغه	صیغه	۱۰۰,۰۰۰	۱۰۰,۰۰۰	۱۰۰,۰۰۰	۱۰۰,۰۰۰

باب ۱ مطلب) خزانة العلم (۱۱)

وعرب وفرنگ وغیره در صور ارقام نسخه فی العملة تحریف وتدبیر راه یافته لیکن اکبر صور ارقام هر دو بار مطابق رقوم هندی است و ازین دلیل ظاهر است که اصل این علم از هداست ولهذا این رقوم را رفوم هندیه و عمل حساب ناین رقوم را حساب هندیه و طبیعی اهل هند گوید و صور ارقام نسخه که الحال مستعمل اهل اسلام و هند و فرنگ است ازین جدول ظاهره شود

* (جدول ۱ و ۲)

وچون اعداد غیر متناهي اند معنی لا تتفق عند حذف زر اکه عدد آزاد امور اعشاریه انترا به است هلى السحق لهد ابرای آن سه مرائب اصول مقرر کرده اند و آنرا مسائل پیز گویندا اول مرتبه آحاد است ارواح دنانه که برای ان صور ارقام مقرر ساخته اند دویم مرتبه صدرات است که ده وست و سی و چهل و سیاه و سنت و هفتاد و هشتاد دویود باشد برای ان صفر را بیزیمین صور ارقام آحاد می افزاید بعدن صورت * * والحال منصدان هد صرف نقطه را بجای صفر می نهند فا از رقم بیش الناس سود سیوم مرتبه میان که نک صد و دو و صد و سه صد و چهار صد و پانصد و سیص صد و هشتصد و پنهانصد باشد برای آن دو صفر بیزیمین صور ارقام نسخه میگدارد و ماقوف آنرا اهل صرب و رتبه الوف گویند و لطف آحاد و عسرات و میانات آن صم می سازند چنان که گویند آحاد الوف و عشرات الوف و میانات الوف و عدد ایان لطف الوف را مکرر سارند و اهل هستا بوزده مرتبه را نام حاص مقرر کرده اند و هلى التحقيق اصول مرائب دوازده آحاد و عسرات چه هر عدد لحاظ ما بعد حدود مرتبه آحاد است و لحاظ مرتبه میان میانات و برای عسرات است و صفر علامت حالی بودن مرتبه ای عدد است س اگر در مرتبه صفر هم عدد باشد صفر نمی بوسد * (جدول ۳)

و داید دانست که اندیای لحاظ این مرائب از نیم است س ده زاندین صورت * ۱۰ * نویسید و دوازده دین صورت * ۱۲ * چرا که واحد در مرتبه صرات و دو در مرتبه آحاد و افع شده س این صورت دلالت میگرد نرده و دو آن دوارده است همچیم سیت و نیم نیم صورت * ۴۵ * و همچیم درین رفوم * ۳۳۲۱۹۱۲۸۷۶۵۴۳ * چون مرانگ اعداد چهارده است و در مرتبه چهاردهم که مرند احسر سار و مرتبه بیان اس

باب ا مطلب ۲

خزانة العلم

(۱۳)

ثانی صفر داشده مان محفوظ را بصفه نویسیم که تضعیف صوره مان صفر می باشد و اگر ده حاصل شود صور را در زیر عددی که تضعف او کرده ایم نهیم و برای ده بکی راه رفوع سازیم همچنین تا آخر یرسم * ممالش حواستیم که تضعیف سازیم هفتاد و هیج هزار و منصت و سه را او شیم بدین صورت $\frac{۷۸.۶۳}{۱۴.۱۲۶}$ و آهد بم بوصول دین صورت رقم اول را کدست است تضعف نمود بم نعش سد چون شس از ده کم بود همان شس را بعد کشیدن خط مرصی در تختن نوشتم و باز صورت رقم شش را که در پی سار اوست ببی تعیین مرتبه مصالح ساختیم دوازده سد دور را در ریشه سس بهاد بم دار برای ده بکی را در ذهن کردیم چون بحاب حسب او صور بود همان بکی را در تحت صور نعده نگاریم کردیم دار تضعف نیم را که ده است جون از ده را دنی ادا است صدر را در روی نیم نهاد بم و برای ده بکی را بادداشیم و باز هفت را تصویب نمودیم و بر تضعف هفت که چهارده است بکی را که در دهن بود افزودیم نایز ده سد چون بحاب حسب او عددی دیگر نسود همان نایز ده را در تختن نکاشیم حاصل شد بک لکه و مجاهه هرار و مک صدوست و نعش که مطلوب است * طریق دویم از سار بلکه از هر حاکه حواهد دهون لحاظه را نیز و اندای دین و سار و طریق نش چه است که صعف هر رقم تحت آن سو سده اگر صعف رقم کمتر از ده باشد و عدد دین آن رقم زائد از اربع بود و اگر عدد دین را المدار اربع نمود بصفه او واحده نیز ابده دس اگر صعف رقم فقط حواه حاصل دم مع الواحد در اند از عسرا پادر اندر اندست رقم نمود سده و عشر را مطابق کند الادره المکه سار آین کدام و دم دیگر ساسده و اصفر بود واحد در اران مرتبه نمود سده * ملا درین مقال $\frac{۸۳۸۷۶}{۱.۷۷۶.۱۲}$ چون سه را نصیب کردیم شس سده و عدد دین آن که هست است را ندای اربع بود لهد او واحد در اران ایزو ده هفت را نحت سه نوشیم و هیج را که در مرتبه ایضاً تضعیف نمودیم ده مدد چون مدد دین آن کسر از اربع است و نصیب ساوی ده سده ایضاً صور نحت هیج نوشیم و واحد سار آن و همچنین هست را نصیب نمودیم صادر ده گردید و چون نین آن را باد دار اربع است واحد در اران افروزیم و از هفت ده هفت را که را ندای اربع رنود نحت هشت نوشیم و عشر را ساط کردیم و همچنان نحت هفت نیم نوشیم و نست هیج صفر و نشیم و نحت میش دو و نیم صفر واحد و عمل دام کردیم

خزانة العلم

باب ۱ مطلب ۲

عدد چهار را فاعل شده بس چهار نیلن و سی و دو کهربین و ده ارین و نود و پنجم کرد و دن و سنت
و هشت لکهین و هفتاد و شش هزارن و پانصد و چهل و سه گردید و قسّ علی خدا و عزّ امیر ائمه
عدد را آمس نامند چنانکه گویند آمس آحاد و احداست و آس عشرات دو و آس میلیون و سه اعماقی
مرتبه اول و مرتبه دویم و مرتبه سیوم وعلی هذا بعد ذلک راهی غرب چونه امیری نشرا باشد
تعبری کسد و لفظ اول و فراغت اول و فراغت و صفات همکر رمیسازد از این درایت اینها
برای درایت آس هر مرتبه که در آن لفظ الوف مکرر شده باشد همه سوره های داده اند و آن
این است که عدد تکرار را در سه ضرب نموده بتو حاصل ضرب آمس نوعه دکور آزاده را بردا
که مجموع آس آن عدد است صلا اگر بخواهند که آس عشرات الوف الوف بدانند چون
لفظ الوف دو مرتبه تکرار یافته آن را در سه ضرب کردن داششند و آس عشرات که بیانه دکور
باشد دو است سه مجموع هشت سد و آن آس عشرات الوف الوف است این دو زمانه
هشت است هفت صورت * ۱۰۰۰۰۰۰۰ وهم جسن اگر آس معلوم باشد و این بخواهد که عدد
تکرار الوف و مرتبه نوع آن را داده آس را در سه فسنت که نه کله خارج است عدد تکرار
الوف است و این عدد نافی مادر آس نوعه بل ادرستال دکور هست را از سه میله باشد و دیگر دیگر
شدود و نافی مادر دس برای دو خارج لفظ الوف را در سه آوردم و از این دو زمانی ایجاده و این
معین نمودم عشرات الوف الوف نه و اگر از دویی میم میم میم میم از این دو خارج
فسنت واحد کم کرده برای نافی لفظ الوف را مکرر سازد و لفظ صفات را از خارج نهاده داده
صلا آس نه مادر دس خارج فسنت سه بخواهد بود در این دکور دیگر دیگر دیگر دیگر
الوف را در سه آوردم و لفظ صفات را بخواهد داده هاست الوف الوف از این دو زمانی

* مطابق دوہم درجہ

ندانکه تصعیف دوچداان کردن عدد است و آن در حفظ هم معالم ای اس باند و آن عدد در دو طرز نشانی آرس که موسم عددی را که تصعیف او مطابق باشد را می‌داند این که نصیب مارم صورت عدد رایی حفظ مرنده ای حاصل ندهی ای کرم ازدیاد را آن مرنده برگاریم و اگر زیاده ازدیاد حاصل سود در دادنی که ازدیاد است در راز ازدیاد ای مارم رایی دهی که را در ذهن محفوظ داریم و این هم وظیر این تصعیف و تبلیغی برای اینهاست

باب ۱ مطلب ۱۴ و ۱۵

حضرات‌العلم

* مطلب چهارم در حُمَّع *

وآن صیارت است از زیاده نمودن عددی برععددی دیگر و طریق عملش چنانست که هردو عدد را متحاذی المرازت سویسده و اندای همل از بهمن کسد و عدد دین متحاذی بهن را همچون آنابد و حاصل جمع را اگر کمتر از صفر باشد نتیجت آن سویسده و اگر زائد از صفر بود فدر زائد را اگر مساوی عشرون مدد صفر را نتیجت آن نگارید و برای صفر واحد را در ذهن مجموعه داشته و بر عدد بسا افزوده با محاذی او همچو کسد و بهمان طور نتیجت آن سویسده در هر مرتبه که محاذی عدد عدد دیگر را ساده سان آن عدد را بعنده نقل کرد چنانکه درین مثال
 ۳۰۳۷۴
 ۷۹۸۶
 ۳۸ ۲۸

چون دو و پنجم محاذی بک دیگر آن دو مجموع آنها هست می‌سود هست را نتیجت آن بعد خط عرضی نوشتم و راز هفت را اینجع همچو عدم دوارة شد و را که زائد های المعرفه بود نتیجت آن نکاشنم و برای صفر واحد را می‌نویم اما هر بسا افزوده بسا افزوده چون در آن مرتباً سه و پنجم محاذی بود سه مجموعه مع واحد مخلوط ده گردند زیرا آن صفر بیشتر نموده و باز برای ده واحد را مجموعه بوده بسا افزوده چون صفر محاذی هست بود سه هفت را معم و واحد مجموعه همچو جمع نموده بسا افزوده چون محاذی عدد سه کد در احترام است عدد دیگر سود نحس آن را نسبت او و قسم و عمل نمام کردم و با بددا نست که اگر سطور اعداد مطلوبه الجمیع کبیر باشد پس جمیع سطور را متحاذی المرازت می‌نویم و طور اینکه مذکور شده همچو این عدد و در جمع اگر حاصل جمع زائد از عشرات باشد عدد زائد را نسبت آن سویسده و برای عسرات صورت ار و آم آن را مجموعه داشته بیش از عده داشتی چنانکه برای عسر و واحد راهی افزودند برای عشرون دوراً و برای
 تلیف سه را و همین برای یک صد و ده دارند از اولی هدایتی آن صورت همکدام
 ۱۳۱۱
 ۸۷۶
 ۳۸۷
 ۱۹۲۳

* مطلب ۱۵ در نظریه *

وآن نقصان عددی است از عددی دیگر و طریق عمل آن چنانست که عدد مخصوص را نسبت عدد مخصوص می‌نخانند المرازت سویسده و دادا کد اداره اس بیان کند هر صورت عدد را از عدد دیگر محاذی و موقوف ایست اگر همکن ناسد دعی عدد مخصوص کمتر از مخصوص می‌باشد و اگر عدد مخصوص را اند ناسد از عدد مخصوص می‌باشد بیان مخصوص ایروند عدد مخصوص را سلطند و نافی راست آن سویسده و اگر نتیج و ای داده مخصوص ناسد

* مطلب سیوم در تصیف *

و آن دولویه کردن عدد است که عبارت از نجزیه عدد بمعنی این با تقسیم عدد از دو آن و طریقش یکی آنست که از جاف پسازنما یند پس بنویسنده عددی را که تصنیف آن طایب است و صورت عدد احیرابی حظ مرتبه تصنیف نهایند پس اگر زوج را شد همان این نصف را در نحت او نویسد و اگر فرد بود چون حاصل تصنیف آن صحیح مع النسخواهی داشته باشد نیز را نحت آن عدد نگارند و رای کسر عدد سیم را بر حاصل تصنیف عددیان از اینها نویسند این اوصاف را واحد باشد عدد نفع را نحت آن صفر را واحد نویسد و اگر در آن آن عدد باشد از دو نصف را بدین صورت نویسد از چنانکه درین منسال ۱۳۰۸ ۲۷ می ۱۹۷۰

صورت رم احیر را که هشت است تصنیف نمود بهم حهارند و ده خط باشند از در نحت هشت نو نتیم باز سه را تصنیف کردم لک و نسیم کرده بک را در آن سیم را در رای نصف سیم را مرفع نمودم و چون بجای سه نصف اوصاف بودهان این را نسبت سه در دو و هزار نصف یکی صحیح نموده اند آن صفر را دم و رای نصف سیم را صدر را در آن نیزه نهاده اند که دوست افزودم و هفت را نحت جهار نکاس و نیم نحت عصر صفر را نوشتم چنان «لصمه» نوشته و خوار می شود به سب حالی دیده و نیزه و سیم را که نه من صفر بود نه صفر کردم دیگر نمی شود این را در زیر آن کاف ننم حرا که هر انب ادام شده و طریق دو زیر آنست که از این شرک نیزه که داده اند هر حاکه حوا هند ولا لحاظ دهن و بسیار دروغ مارداد که هر عدد در آنکه نه که ده لحاظه بساده اگر عدد زوج است و در سار آن عدد بزرگ دس از این آن ۱۳۰۸ ۲۷ می ۱۹۷۰ و الاصف آن را نحت او نگارند و اگر عدد بزرگ دارد اند از این دو زرف سیم را نسبت ایزد و هزار و رای کسر عدد سیم را بتصف عددیان از این زیرا و اکنون این اند آن سیم نیست لهد اصفر نسبت او نویسد و اگر صفر نامد و صفر بوده ده اند هر اند لام ایزد عدد رای لحاظ هر ده بست وزوجه سرور است که اگر در همار آن اور داده مدد نمی شود این ده اند سیم * ملا درین منسال ۱۳۰۸ ۲۷ می ۱۹۷۰ لحاظ سه واحد بصف اوسنم و نیم نحت صفر اسیم جرا که در سار او و مدد بوده اند و این ده اند و نیم دو و نیم نسبت سیم هشت و نیم نیم نیم دو را هند اند ایزد و عدل نام کردم

باب ۱ مطلب ۶ بیان ۱ خزانة العلم (۱۷)

گویند و صرب مر سه قسم است ضرب مفرد در مفرد و ضرب مفرد در مرکب و ضرب مرکب در مرکب اما ضرب مفرد در مفرد نیز سه قسم است که ضرب آحاد در آحاد و هم ضرب آحاد در مفرد ضرب آحاد سیوم ضرب مفرد غیر آحاد در مفرد غیر آحاد و ما هر یک اقسام را در یافای علیحده و انما نم
مان اول در ضرب آحاد فی الآحاد

ناید داشت که اگر آحاد المتروین واحد است بس حاصل الصرف بعینه آن دیگر حواهد مدد و اگر آحاد المتروین آنین است س حاصل الصرف تصعیف آن دیگر است و اگر آحاد المتروین سه داشد س حاصل الصرف مجموع تصعیف آن دیگر ناکن دیگر حواهد مدد و اگر آحاد المتروین چهار بود بس حاصل الصرف ضعیف الصیغه دیگر است و اگر آحاد المتروین سیم بود ناد که بیشمن دیگری صور بهاده تصفیق سازند ملا حواستم که آه را در واحد ضرب کم حاصل الصرف همان نه سد و اگر نه را در دو ضرب کم حاصل الصرف تصعیف نه که هجده است گردید و اگر نه را در سه ضرب آنامن بر همینه که تصعیف نه است نه افزود م و هم کرد م س حاصل الضرف است و هفت شدو اگر نه را در چهار ضرب سازم همینه در اکه تصعیف نه است تصعیف امودم سی و سین حاصل الضرف شد و اگر نه را در سیم ضرب کم فرمه صور بهادم نود سد و آنرا تصعیف نمودم جهله و سیم حاصل الضرف گردید و همچنان اگر آحاد المتروین سیم فاصل دس تصعیف آن تصعیف آن عدد را ماصعیف آن عدد همچنین سازند علی هدا التفاس تا نه که احیر آحاد است و بطریق دیگر آگر متروین زیاده از نیم باشد دس متروین را همچنین و احیر را نه برد و اند آنرا عسراست سمار کرده و فصل ضرب بر هر دکی از متروین را نامهم ضرب کرده دران نه دران نه لاحواستم که هست را در سی ضرب کم هر دو را همچنین نمودم همینه در چهار را که راند علی العسراست ضرب سمار کردم جهله مدوخون ضمل عشوری سیم چهار است و فصل عشور بوهست دو سی همان را بجهله افزودم هست د آن را بجهله افزودم حاصل ضرب جهله و هست گردید و بطریق دیگر در سیم آحاد المتروین اند آنرا عسراست که آحاد عسراست گردید و آنرا معمولی دارند و فصل عشور بود اگر را در اوی ضرب دوده حاصل آن را از عدد معمولی ف Hassan نهاده بل از مثال مذکور در سیم هست ضرب بهادم هستند نهار فصل ضرب را در سیم که چهار است در هست ضرب نمودم سی و دیگر ببد آن را از همسایه ساقط کردم باقی

(۱۹)

خزانه‌العلم

باب ۱ مطلب ۶

از برای عشر که افزوده شده است واحد مجموعه‌دانش برو عدد رساره متغیر پیفز آیند و باز آنرا از متغیر منه که محاذی اوست بطور مذکور ساطع کند نا آخروا گواز متغیر سه چیزی باشی ماند آن را بینه نقل کند * مثال حواسنم که این امداد ۱۹۹۷۱ ه متغیر را زدن اعداد ۲۳۰۳ ۷۰۸۳ مخصوص منه ساطع کنم صورتی $\frac{۲۳۰۳}{۷۰۸۳} = \frac{۲۳}{۷۰} = \frac{۲۳}{۴۹۱۱}$ واحد را که در آن متغیر است از دو که در آن متغیر محاذی او وابع است $\frac{۲۳}{۷۰} = \frac{۲۳}{۴۹۱۱}$ سلطک کردم واحد را که باشی ماند نجت اونوشتم و باز هفت که در رساره است توان آن از هم که در رساره است اوسه تعداد را داشته از هفت را از پانزده ساطع کردم و هشتم داعیی را نهاد آن از هم و برای ده که افزوده سده است واحد مجموعه‌دانش برنامه که در رساره متغیر است افزودم داشد چون محاذی صفر امثال لهدایتی صفرده خیال کرد و ده را از ده ساطع کردم چون همچنان صفر نجت اونوشتم و باز برای ده واحد مجموعه‌دانش نزدیکه افزودم و آنرا از هم و واحد مجموعه که برای ده است چون عدد دیگر از متغیر نمود که از افزوده نموده بودم این را از هم که محاذی او بود ساطع کردم دو باشی ماند نجت آن بوشتم باز چون اتفاقاً نیم از صد مندر بود لهداده بوسه افزوده ایم را ارسزده ساطع کردم و هشت که باشی ماند است آن بوسه و واحد مجموعه که برای ده است چون عدد دیگر از متغیر نمود که از افزوده نموده بودم این را از هم واحد را از محاذی او که صفر بوده حال کرد ساطع کرد و دو باشی را نجت آن بوسه زد - نار برای ده واحد مجموعه‌دانش آنرا ایزه محاذی او که صفر را است صفر را داده ایم کردم و دو باشی نجت آن بوسه و برای ده واحد را مجموعه‌دانش آنرا ارسزده بودم این را ماده کردم و دورانجوانی احوال از مجموعه‌دانش آنرا ارسزده بودم این را -

تعیین ادل کردم

* مطابق در صورت *

و آن صارت از مطلع نمودن عددی است در عددی دلایل داشته داشت این عددی واحد المتصرون اعیین صریوب دلصربی به سوی آن عددی دلیل داشته داشت این عددی دلیل داشت و عصی گوید که صرب نصیب واحد المتصرون داشته آن عددی دلیل داشت این عددی دلیل داشت امثال واحد المتصرون است این عدد آنرا از همچوی تقدیر حاصل از دلیل داشت این عددی دلیل داشت این عددی دلیل داشت مسنج المتصرون گوسده و صریون را صاغر مرحواست و حاصل صرب عددی دلیل داشت این عددی دلیل داشت

باب ۱ مطلب ۶ بیان ۲ خزانة‌العلم (۱۹)

احد المضروبين است بربیمین آن بیفزابند و اگر در مضروben صفر باشد مجموع اصغار هر دو را بربیمین آن بیفزابند و نیز اگر بعد ضرب از مجموع مرانس مضروben واحد کم کرده باقی را مراتب آحاد حاصل الصریب فوارد هدایتی توانند تبدیل نهاد اگر حواهم که است رادرسه ضرب کم صورت است را باللحاظ مرتبه و صفر کند و است در سه ضرب کرد متش شدو چون در احتمال المضروben بک صفر بود آن را بربیمین او افزودم شست ملد و نیز اگر از مجموع مرانس مضروben که سه است اهنی است که مشرفات است در مرتبه و سه که آحاد است یک مرتبه دارد و مجموع آن مده می شود ازان واحد کردم دو نافی ماند و چون حاصل الصریب که شش است در مرتبه آحاد واقع شده پس آن رادر مرتبه دو بیم که مرتبه عشارات است فوارد ادم نیز شست شد و اگر نود رادرسه ضرب کنم که رادرسه ضرب کرد مست و هفت شد و بربیمین آن بک صفر که در احتمال المضروben بود نهادم دو صد و هفتاد و سه و نیز اگر آحاد حاصل الصریب را که هفت است در مرتبه دو بیم قواردهم دو صد و هفتاد می سود و اگر است رادرسی ضرب کم دس دور رادرسه ضرب کرده بربیمین حاصل الصریب که شش است دو صفر نهادم چرا که در هر دو مضروben بک بک صفر بود و نیز اگر از مجموع مرانس مضروben واحد کم کم مرتبه سیم رانی می ماند و آن مرتبه عشارات است پس بهردو صورت شصده می شود و آن مطلوب است و همین اگر است رادر چهارصد ضرب کم دور رادر چهار ضرب نسودم هست مدد و بربیمین آن مجموع اصغار مضروben را که سه صفر امانت افزودم هست هزار گرد بد ۸۰۰۰

* سان سیوم در ضرب مفردی المركب *

و آن دو فرم است کی ضرب آحادی المركب دو بیم ضرب مفرد غیر آحادی المركب و صاحب صوّب الحساب ابن راصب سبط نام بهاده و طریق آن است که اندای ضرب از حساب نماید و صورت مفرد را که احتمال المضروben است در هر دیگر صورت مصروف آخر که مركب اس ضرب اموده حاصل الصریب را اگر آحاد باشد معملاً بحث آن بعد خط عرضی بوسد و اگر صورات بود صفر بهد و اگر زائد علی العسرات بود فدر رادر اندایت نماید و برای مشرفات ضرب آنرا مجموع طدارد و بر حاصل الصریب عدد مرتبه نامی بیز اندای که در جمع گفته شده است و اگر حد صورت العسرات مُعدّ را تدبیس آن بوسد و آحاد حاصل الصریب

(۱۸)

خزانه العلم

باب ۱ مطلب ۶ بیان *

چهل و هشت ماند که مطلوب است و همچنین اگر احمد المضروبين نه باشد و دیگری هفت پس
برنه صفر نهاده نود شمار کرد م سه را که نعماضیل صفر بر هشت است در نه ضرب کرد و آز فود ساقط
کرد م باقی نصت و سه ماند که مطلوب است و اگر بر هفت صفر نهاده هفتاد شمار کنم و واحد
را که نعماضیل صفر بونه است در هفت ضرب کرد و ساقط نمایم نیز همان نصت و سه حاصل هشتصد
* هائده * اگر احمد المضروبين نه باشد پس از مضروب آخر واحد کم کرد و بیان صفر به داد
که عشرات گردد و حاصل صفر را که بیان آخراست بیفزایند مثلاً اگر خواهیم نظر دارد هشت
حصوب کنم پس از هشت واحد کم کرد و بر هشت صفر نهادم هفتاد شد و بیان مثل حاصل صفر
بر هشت را که دو است افزودم هفتاد و دو شد و آن مطلوب است

* فائدہ * اگر احمد المضروبي نشست هشت باشد ضعف مضروب آخر را از ده اهال او ساقط
کند مثلاً اگر هشت را در نش ضرب کم پس از ده امثال نش اهنجی نصت دو از ده دو را
ساقط کرد م باقی چهل و هشت ماند که مطلوب است

* فائدہ * اگر احمد المضروبي نشست باشد بمن مضروب آخر صفر نهاده نصیبی کند و بیان
مضروب آخر را بیفزایند جنانکه در مثال مذکور اگر بر هشت صفر نهاده هشتاد را از هشت
می شود بیان هشت افزایم چهل و هشت حواهند که مطاوب است و این و از دو ضرب
معزد فی المرکب نیز کافی می شود چنانکه صفر بمن مذکور سود اساء الله تعالیٰ نداشته باش
ضرب آحاد فی الاحاد این سکل مسری که است مبکد و بهتر آنست که ضرب آحاد فی الاحاد
را بآد گرد که نامثال چنین فوانین احتیاج نمود و باقی جمیع اقسام ضرب درین آسان و سه
و نهاد که چون حاصل صور و احده در هر عدد همان عدد می شود لپیدا نیست و از دو ضرب و بیان
ومضروب بله ضرب و سود درین حدود حاصل الضرب هر چهارم درین آن و بیان بدینها
در حالت که معامل بک دیگر است او شتہ سد فاهم و داده دو له *

* مان دویم در ضرب آحاد درمه مید شیر آحاد

وصور و معن عین آحاد در هر قرد غیر آحاد *

با بد داشت که درین هر دو قسم اول صورت مضروب و مضروب درین آن دو زده
و صور نایک دیگر ضرب کند جنانکه در ضرب آحاد فی الاحاد گردیدند اند از آن صور را بد در

باب ا مطلب ۲ بیان ۳ خزانه‌العلم

وابتدایی صمل از جانب راست نماید و آحاد مرکب را از ده ساقط کرده باقی را نخست و بعد خط هر صی نویسد و بعد از آن واحد برد بس ارا و که به مرتبه عشرات است افزوده مجموع را از عدد یمین که در مرتبه آحاد بود نصان مازنده اگر ممکن باشد و باقی در بس ارا آن اول نویسد و اگر ممکن نباشد ده برا ن عدد یمین افزوده نصان کند و باز برای همان ده که افزوده اند و اعداد را بر عدد پس از که به مرتبه میلاد و افع شده باشد افزاید و از عدد یمین او که به مرتبه عشرات است بکاهد اگر ممکن باشد و باقی در بس از نویسد و اگر ممکن نباشد ده برا افزوده نکاهند و در مرتبه اخیر ملحوظ دارند که اگر واحد برا و افزوده ضود بس واحد را از عدد احیز ساقط کرده باقی در بس ارا نویسد و اگر واحد افزوده شده همان عدد احیز را بعید نگارند ملاحت و انت که در بس ارا آن نوشتم ۹۷۶
۸۷۸۰۴

رادره ضرب کم اول شش را از ده ساقط کرده چهار را که باقی مانده نخست آن نوشتم ۱۱۱۰۲

مار بر نسبت که در مرتبه عشرات بود واحد افزوده ارشش ساقط نمودم همچنان باقی نماید بس صفر را نخست بروشتم باز چون هفت که در مرتبه میلاد است از همین که در یمین اوست ساقط نمی‌توانستند لهداده بروشتم باز هفت را از بارده ساقط کردم و هشت را که باقی ماند در بس ارا نکاشتم و برای ده واحد برونه که مرتبه احیز بود افزودم ده شد چون ده از هفت که در یمین او بود ساقط نمی‌توانست گردید لهداده برا و افزوده ده را از هفتده ساقط کردم و هشت را که باقی ماند در بس ارا نکاشتم و چون بر عدد احیز واحد افزوده شده بود لهداده واحد را از کم کردم و هشت را که باقی ماند در بس ارا نوشتم و عمل تمام کردم و همچین اگر حواهم که ۳۴۹۷۸
۳۱۱۱۰۲

رادره ضرب کم سه هشت را از ده ساقط کرد و دور را که باقی ماند نخست آن نوشتم ۱۱۱۰۲

و واحد برو هفت افزوده از هشت ساقط کردم صفر در بس ارا نکاشتم و شش را از هفت ساقط نمودم واحد باقی ماند در بس ارا نوشتم و سی را از هشت و چهار را از سی و سه را از چهار ساقط کرده در هر مرتبه که واحد باقی ماند در بس ایک دیگر بروشتم و چون در مرتبه احیز واحد افزوده سه ده پس سه را که در مرتبه احیز بود بعیده در بس ارا نوشتم مطلوب بروآمد

* قاآدَه * اگر واحد المضر و بین همچنان ماند بس برویم مضوب آخر که مرکب است صعنها ده نصف مازنده که مطلوب حاصل شود چنانکه در ضرب آحدی الاحاده مذکور گردیده ملاحت و انت که در بس ارا ۱۶۳۸

(۲۰)

بیان ۲ مطلب ۱ باب خزانة العلم

مُونتیهه تالی رائحت هشراست حاصل الضرب اول نیت خمایند و جمع سازند و در هر مرتبه هر کس که صفر واقع شود هشراست حاصل الضرب یمین او را نیت آن الگارند و الا صفر نهند و همچین ناصل تمام شود بس اگر مفرد عبارت آحاد است اصغار آن را بر بین حاصل الضرب دو فرازید هنلا خواستم که نه رادرین ۳۹۳۶۴
۳۹۳۶۵

ضرب کم بس اند از حادب یمین امودم اول نه رادرشن ضرب ماختم ۳۹۳۶۴
۳۹۳۶۵

سجا و چهار شد چهار را که زالد علی العشرات بود نیت شش بعد خط عرضی ایشتم و چون در بساز شش صفر بود بسیج را که صورت صورات بود نیت صفر نکامتم دازند و رادرفت ۳۹۳۶۴
۳۹۳۶۵

مست و مه گرد بدسه را که زالد علی العشرات بود نیت هشت او شتم و ایشتم و رایی شفعت شان را که صورت اوس محفوظ اشتم دازند رادرسه ضرب کدم مست و هفت شده شش بیان آن بودم ۳۹۳۶۴
۳۹۳۶۵

سی و سه گرد بدسه را که زالد علی العشرات بود نیت سه نویشم و سه را که صورت صورات بود ۳۹۳۶۴
۳۹۳۶۵

مکعوظ داشتم و باز نه رادر چهار ضرب امودم سی و شش شد سه بیان اند بودم سی ۳۹۳۶۴
۳۹۳۶۵

نه رادر نیت چهار نکاشم و چون مران عمل احیر شده سه را که صورت دیگران بوده در بسازان بودم و همچنان اگر حواهم که بیورادر همان اعداد ضرب ادامه دهن و میگیرم ۳۹۳۶۴
۳۹۳۶۵

* فائدہ * اگر احدها مصروف سنده باشد بس یه مصروف آخر صفرها دده ده آوران ایاد که دافی حاصل الضرب طلوب حواهد شد چنانچه در ضرب ادادی فی الا لدم دار روزه داده لا در مصاله دکوره مصروف آخر که ۳۹۳۶۴ بود صفرها بود صورت ۳۹۳۶۵
۳۹۳۶۶

بس مصروف آخر را ساطع امودم نافی همان ما داده ماله ده بود ۳۹۳۶۴
۳۹۳۶۵

* فائدہ * اگر احدها مصروف سنده باشد بس یه مصروف آخر صفرها دده ده آوران ایاد ساطع که نافی حاصل الضرب طلوب بوده لا حواشم داده ایاد را داده بس ضرب فدام مصروف آخر صفرها دده ده آوران ایاد ۳۹۳۶۴
۳۹۳۶۵

وصوف اثرا که ۱۹۸ بود ساطع کردم دافی که نیت خط عرضی است ذات را داده بود ۷۸۰۳۲
۱۹۹

* فائدہ * عادت همین اخلاق درای صورت آن در عدد دو که داده باشیم این یه داده ایاده حالی از نکلف و اسکال است لکن اعاظه هاست این بیان کرده همچند آن داده را داده بوده باشد

(۲۳)

خزانة العلم

باب ۱ مطلب ۲ پیان ۲

ماید که آحاد افل المضروben را در صورت عشرات اکثرالمضروben ضرب نموده حاصل ضرب را بر اکثرالمضروben بیغزاپند و جمع نموده برمیمیں آن صفر نهند تا آحاد عشرات گردد و باز آحاد مضروben را باهم ضرب کرده بران بیغزاپند ملاخواستم که دوازده را درست و شش ضرب کم دورا که آحاد افل المضروben است در دو که صورت عشرات اکثرالمضروben بود ضرب نموده و چهار را که حاصل ضرب گردید بربست و شش که اکثرالمضروben است افزودم سی شد و برمیمیں آن صفر نهادم سه صد گردید و باز دورا در مش ضرب نمودم که آحاد مضروben بود و دوازده را که حاصل ضرب است برسه صد افزودم سه صد و دوازده مندو آن طلوب است

* فاعده در ضرب اعداد در یازده پا در یک صد و بیجاه پا در یک هزار و بانصد * ماید که نصف آن عدد برآ و بیغزاپند پس اگر صوی آن عدد صحیح است برمیمیں مجموع بک صفر نهند اگر در یازده ضرب کند و دو صفر نهند اگر در یک صد و بیجاه ضرب نما بند و دو صفر نهند اگر در یک هزار و بانصد ضرب سارند و اگر صف آن عدد صحیح مع الکسر بود س مجموع را برآ و افزوده براي کسر بیج یا بجاه یا بانصد برمیمیں آن بیغزاپند ملاخواستم که است و چهار را در یازده ضرب کم دوازده را که نصف است و چهار است برآ افزوده برسی و شش که مجموع شد صفر نهادم سه صد و شصت گردید و آن طلوب است و اگرست و چهار را در یک صد و بیجاه ضرب نهادم برمیمیں مجموع دو صفر بیم و اگر در یک هزار و بانصد ضرب کم برمیمیں مجموع سه صفر بیم و همچین اگرست و سه را در یازده ضرب کم س صف آن که نارد و صف است برآ افزودم سی و چهار شد و براي نصف که کسر بود سی برمیمیں آن افزودم سه صد و چهل و هیج گردید و همچین اگرست و سه را در یک صد و بیجاه بیغزاپند می و چهار بجاه بیغزاپند که سه هزار و چهار صد و سیاه میود که مطلوب است و اگر در یک هزار و بانصد ضرب کم برمیمیں سی و چهار بانصد بیم سی و چهار هزار و بانصد گردد

* فاعده در ضرب اعداد بکه ماسن العشرين و المائه است از است و دیک تانود و ند عصها في بعض سیواي معدادات که عبارت از عقود ناسد اعی سی و چهل و بجاه و هبیر آن بشروطی که عشرات مضروben منساوی باشد ملاجاست و چهار را درست و هفت ضرب کدیا سی و هفت را برسی و شش و علی هدا القیاس س طریقش آن است که آحاد احاد المضروben را بر ضرور آخر بیغزاپند و مجموع را در صورت عشرات موجود ضرب نموده برمیمیں آن صفر گدارد

(۲۴)

باب ۱ مطلب ۶ بیان ۴

خزانه‌العلم

رادرهنج ضرب کم برین او صفرنها دم و تنصیف نمودم بدین صورت گردید فاهم
۱۴۳۸۰ |
* بیان چهارم در ضرب مرکب فی المركب که مراتب آن قلیل باشد *

بدانکه مراتب مرکب اگر قلیل باشد پس آنرا تحلیل بمفردات نمایند و هر یک مفرد را از
مضروب در هر یک مفرد از مضروب فیه ضرب ساخته حاصلات آنرا جمع کند مثلاً خواستم
که نست و سیم را در سه صد و چهل ضرب کم پس آنرا تحلیل بمفردات کردم و اول پنج را
در چهل ضرب کردم و صد شد و باز نیج را در سه صد ضرب نمودم یافزد و صد شد و دار بست را در چهل
ضرب کردم و دار در سه صد ضرب نمودم و جمع ساختم مطلوب حاصل نداد بعصورت
۲۰۰ |
۱۸۰۰ |
۸۰۰ |
۶۰۰ |
۸۰۰ |
که قلیل باشد بیان نموده چون خالی از فوائد نست لهذا انقل کرده و می‌تویند
و این قاعدة برای ضرب مفرد فی المركب و ضرب مرکب فی المركب کسب نمایم جاري است

وصاحب خلاصه الحساب فواد چند برای ضرب مرکب فی المركب و مفرد فی المركب
که قلیل باشد بیان نموده چون خالی از فوائد نست لهذا انقل کرده و می‌تویند
* قاعدة در ضرب آحاد فيما بين العشرة والعشرين * دارد که مضروبین را جمع کرده از مجموع
دو ساطع کند و برای صفرنها ده هنرات سارند و باز فضل عشر عای الاحاد را در آحاد مرکب
ضرب نموده حاصل را تقصان نمایند که باقی مطلوب باشد مثلاً خواستم که هشت را در چهارم
ضرب کم مضروبین را جمع نمودم است و دو شده از و ساطع کردم و برد و از ده که ناد ماند
صفرنها دم بکصد و است گردید و چون هصل هشت برهشت د و است دور را در چهار که آحاد
مرکب است ضرب نموده هشت را که حاصل الضرب بود از بکصد و است ساطع نمودم
بکصد و دوازده ناد ماند که مطلوب است

* قاعدة در ضرب فيما بين العشرة والعشرين بعضه في بعض لا دارد که آحاد احاد المضروبین را
برمضروب آخر بفرآید و برین حاصل الجمع صفرنها ده هنرات سارند و باز آحاد مضروبین را
ماند بگر ضرب کرده براو بفرآید که مطلوب حاصل سود ملاحو اینم که دوازده را در سوده
ضرب کم سه را که آحاد احاد المضروبین است برو ضرب آخر کند و اراده است اور دم باز داشد
و بر آن صفرنها دم بکصد و سجا کرد بدوان دوار در سه ضرب کردم که آحاد صفرنها من اور دم اس را
که حاصل الضرب اس برو بکصد و سجا افزودم بکصد و سجا و سیم گردید و اوان مطلوب است
* قاعدة در ضرب فيما بين العشرة والعشرين فيما بين العشرة والماله من المركبات *

(۲۳)

خزانة‌العلم

باب ۱ مطلب ۶ بیان ۴

باید که آحاد اقل المضروبين را در صورت عشرات اکثرالمضروبين ضرب نموده حاصل ضرب را برآکثرالمضروبين بیفزایند و جمع نموده بزین آن صفر نهند تا آحاد عشرات گردد و باز آحاد مضروben را باهم ضرب کرده بران بیفزایند مثلاً خواستم که دوازده را درست و شش ضرب کم دوراً که آحاد اقل المضروben است در دو که صورت عشرات اکثرالمضروben بود ضرب نموده و چهار را که حاصل ضرب گردید بزست و شش که اکثرالمضروben است افزودم سی شد و بزین آن صفر بهادم سه صد گردید و باز دوراً در شش ضرب نمودم که آحاد مضروben بود و دوازده را که حاصل ضرب است بسوه صد افزودم سه صد و دوازده شدو آن مطلوب است

* فاعده در ضرب اعداد در پانزده یا دریک صد و پنجاه یا دریک هزار و نانصد * ناند که نصف آن عدد براو بیفزایند پس اگر نصی آن عدد صحیح است بزین مجموع یک صفر نهند اگر در پانزده ضرب کند و دو صفر نهند اگر در یک صد و پنجاه ضرب نمایند و دو صفر نهند اگر در یک هزار و پانصد ضرب سارند و اگر صاف آن عدد صحیح مع الکسر نمود پس صحیح را براو افزوده برای کسر بنج با سیاه یا بانصد بزین آن بیفزایند مثلاً خواستم که بست و چهار را در پانزده ضرب کم دوازده را که نصی است و چهار راست براو افزوده برسی و شش که مجموع شد صفر بهادم سه صد و شصت گردید و آن مطلوب است و اگرست و چهار را در یک صد و پنجاه ضرب نمایم بر مجموع دو صفر بهم داگردیک هزار و پانصد ضرب کم بر مجموع سه صفر بهم و همچین اگرست و سه را در پانزده ضرب کم سی صاف آن که بارده و صاف است براو افزودم سی و چهار شدو برای صاف که کسر بود سی بزین آن افزودم سه صد و چهل و سی گردید و همچین اگرست و سه را در کم و سه ضرب نمایم بزین سی و چهار سیاه بیفزایم که سه هزار و چهار صد و سیاه شود که مطلوب است و اگر در یک هزار و پانصد ضرب کم بزین سی و چهار پانصد سیاه بزین سی و چهار هزار و پانصد گردد

* فاعده در ضرب اعداد بکه ماس العشرین و المائة است ازست و نک تا بود و نه عصها فی بعض سیوای معدادات که عبارت از ععود بانداهی سی و چهل و سیاه و هیج آن سرطیکه عشرات مضروben متساوی باشد ملاست و چهار را درست و هشت ضرب کسیا و هفت را درست و شش و علی هدا القیاس پس طبقش آن است که آحاد احد المضروben را بمرضوب آخر بیفزایند و مجموع را در صورت عشرات موجوده ضرب نموده بزین آن ضرگدارد

(۴۲)

خزانة العلم باب ۱ طلب ۶ بیان ۴

رادر پنج ضرب کم بیمهین او صفر لهادم و تنصیف نمودم بدهین صورت گردیده اند
۲۹۳۸۰ |
* بیان چهارم در ضرب مركب فی المركب که مراتب آن قلیل باشد *۱۲۹۰ |

بدانکه مراتب مركب اگر قلیل باشد پس آنرا تحلیل بمفردات نمایند و هر یک مفرد را از
مضروب در هر یک معهود از مضروب فیه ضرب ماجهه حاصلات آنرا جمع کنند مثلاً خواستم
که سنت و سیم را در سه صد و چهل ضرب کم پس آنرا تحلیل بمفردات کردم و اول پنجم را
در چهل ضرب کردم و صد شد و باز نیم را در سه صد ضرب نمودم فائزه صد تقدیم و بار بست را در چهل
ضرب کردم و نا ز در سه صد ضرب نمودم و جمع مباحثه مطلوب حاصل شد و بصورت
۲۰۰ |
و این فاصله برای ضرب معهود فی المركب و ضرب مركب فی المركب که نیز حاری است
۱۸۰ |
۸۰ |
و صاحب خلاصه الحساب فواحد چند برای ضرب مركب فی المركب و معهود فی المركب
۶۰ |
۵۰ |
که قلیل باشد بیان نموده چون خالی از فوائد نیست لهذا نقل کرده میشود
۳۰ |

* فاصله در ضرب آحاد فيما بین العشرة والعشرين * داید که مضروبین را جمع کرد و از مجموع
ده ساقط کنند و برای صفر نهاده صرات سارند و باز فضل عشر علی الاحاد در آحاد مركب
ضرب نموده حاصل را نقصان نمایند که نافی مطلوب باقی مطلوب باقی مثلاً خواستم که هشت را در چهارده
ضرب کم مضروبین را جمع نمودم است و دو شده از و ساقط کردم و بردازده که نا غیماً ده
صفر نهادم بکمدوست گردید و چون فصل عشر برهشت دو است دور آد ر چهار که آحاد
مرکب است ضرب نموده هشت را که حاصل الضرب بود از بکمدوست سانط نمودم
بکمدو دوازده نافیماده که مطلوب است

* فاصله در ضرب فيما بین العشرة والعشرين بعضه فی بعض * داید که آحاد احدها ضربوین را
برضروت آخر بیز ابده و بریمین حاصل الجمع صفر نهاده صرات سارند و باز آحاد ضرسوس را
نابکد بکسر ضرب کرده برا و بعزماید که مطلوب حاصل شود مثلاً خواستم که دوازده را در سیزده
ضرب کم سه را که آحاد احدها ضربوین است بروضرب آخر که دوازده است افرودم پایرده شد
و برآن صفر نهادم بکمدو و مجاہ کرد و بوزاره ضرب کردم که آحاد ضرسوس بود و دو شس را
که حاصل الضرب است بروکمدو و مجاہ افزودم بکمدو و مجاہ و مش گردید و اوان مطلوب است
* فاصله در ضرب فیما بین العشرة والعشرين فیما بین العشرة والمائه من المركبات *